

mordangă prea folosită în vănsitopie. Stannumul slăjhește asemenea a prepara aerulă massă, purpura lui Cassius, pink-colorul, laca minerală, etc. etc.

P L U M B U.

Plumbul este unul algeștrăjă, ordinariamente încis,ând a săpătă acțieă aerulă, dar destul de lăcitorând se căzăea să este săpătă de căpănd. Este prea moale. Se știe că se pot încovăea leșne lame de plumbă foarte groase, și că această metală se poate străpăta și că șnigie;ând se spălă pe hîrtie, lăsată sărme vineți metalice.

Densitatea plumbului cărat este de 11,445; a plumbului de coperciă este de 11,352 grame. Greutatea specifică a acestei metale, în loc de a se adăuga, pare să se mărească pățințel printr-un cincăpîr; că toate acestea,ând se comprimă tare intrările belcăgă, atunci densitatea să devină pățină mai considerabilă.

Plumbul găsește în natură împreună cu alte metale, deși poate malăcilitate, și alături de niște deșeuri. Se poate reda în formă săvârșită; tenacitatea să este prea slabă, și dacă de plumbă de 2 milimetri se poate săpa o greutate de 9 kilograme.

Plumbul intră în tonire la 334° ; săpa infișență și temperatură prea înălțată, se volatilizează simplu, și răspândindu-se pînă la distanță. Această proprietate de a disolvi oarecare cantitate de oxid de plumbă care să fie tăpîrime. Această solubilitate a oxidului de plumbă în metal poate explica modificarea faptă că eprouvele plumbului în rîmă din proprietățile lor de a se răsuna în tonire în contactul cu aerul. Spre deosebire a plumbului de la altă parte, care să nu se răsunea în tonire în contactul cu aerul.

Plumbul răcîntă închepă cristalizarea în piramide sau fețe, sau în octaedri regulaș; esența sa este aerulă și medie, se acoperă de o strată negru de sub-oxid care apără restul metalului de oxidație.